

pic font de cabres

COMARCA: PLANA BAIXA

FITXA TÈCNICA

DATA EXCURSIÓ:
2 de Desembre 2007

HORA D'EIXIDA
8'30 del matí

DIFICULTAT: **
Pista 20 5 senders 80%

DESNIVELL:
De pujada i baixada 750 metres.

DURACIÓ:
5/6 h. 15 k. aproximadament.

TERRENY i VEGETACIÓ:
Terreny calcari, roca vermellosa, pi, estepa negra, romaní, capgrossa, petorrera, bruc d'ivern, líquens.

COL·LABORADOR, TREBALL DE CAMP, TEXT, I DIBUIX
José Fornas Matali.

DISSENY I PUBLICACIÓ:
Àngel Fernández

EQUIP NECESSARI:
Mòstilla, capell, imprescindible botes de muntanya, protector solar, impermeable, roba d'abric, quiviures.

NOTA IMPORTANT:
Es aconsellable portar sempre una xicoteta farmaciola individual, barretes energètiques, fruits secs o xocolate.

Penyasegats de grans pedres rogenques

Frontó. La senda s'enfila entre les roques. Al fons la muntanya alça el seu cim cap un cel hivernal. Caminem cap a ella admirant la seua elegència natural que ens dona unes ganes infinites de viure.

Entre grans pedres rogenques i carrasques que, a elles s'agafen, arribarem al cim, on una gran pedra de marga roja erosionada per milers d'anys d'intempèrie, coberta de líquens, ens servirà, per a aguaitar i gaudir del gran panorama que s'estén als nostres peus: des del vell i blau mediterrani, que no per vell deixa de ser bonic, a les muntanyes que l'abriguen i a les valls que el rodegen. Baixant del cim resseguint les ziga-zagues de la senda, veurem al davant una muntanya coronada per un castell d'origen musulmà al qual ens dirigirem. En l'arribar al tossal de Mena començarem l'ascensió, d'uns 25'. Al costat de la senda apareix la font del castell, brollador del qual sentirem el murmur de les d'aigües permanents. Són les llàgrimes de l'abandonat castell avui en

ruïnes.

Aquest és un lloc idoni per a menjar i per a recórrer-lo a ritme pausat. Lluny dels tràfecs mundans, reposa a la intempèrie i va sent conformat pel pas inexorable del temps. Al tornar la mirada cap a la vall, contemplarem amb tota la seua esplendor La Vall d'Uixó i les platges de Moncofa, Masbó, Xilxes.....amb aquest espectacle el cansament haurà deixat de tindre importància i ens sentirem com el caminant del desert que, de sobte, troba un fresc oasi vorejat de palmeres.

La baixada es realitza per la mateixa senda fins al tossal de Mena. En aquest punt, prendrem la senda a la nostra esquerra que, sense pausa, ens portarà al barranc i al camí de l'Horteta, rodejats de verd i bous.

Farem la nostra entrada a la Vall d'Uixó en hores crepusculars, pel carrer número 12, amb les últimes resplendors rogenques del sol ponent.

ITINERARI: L'Eliana - La Vall d'Uixó - carrer nº 12 - camí de l'Horteta- corral de Tormo- coll Bledar- Pic Font de Cabres- coll de Mena - font del Castell - castell - La Vall d'Uixó - L'Eliana.

L A R U T A : La ruta té el seu principi en la mateixa població, concretament al final del carrer número 12, des d'on continua un camí entre camps de cultius i corral per al bous; a uns 15' deixarem el camí que va a la font del Nogueret per a seguir pel camí de l'Horteta, al final del qual (15') comença la senda en ascens per un bosc de pins, ple de silenci que inunda l'ombrívola senda, que a poc a poc es desfa del bosc per a sentir la calor i la llum neta d'aquest sol d'hivern i ser acaronat per ell.

Així arribarem al corral de Tormo i a l'aljub del

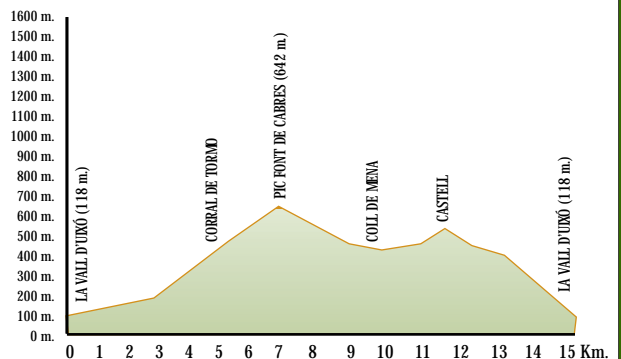
GRAU DE DIFICULTAT:

 PASEJADA: bon camí, meyns de 3 hores.

 EXCURSIÓ MITJANA: senda, desnivell mitjà, 4/5 hores

 EXCURSIÓ FORTA: grans desnivells, senda o camp a través més de 5/6 hores.

 ALTA MUNTANYA:

CURIOSITATS:

Pedres : Un expert en gestió del temps va voler sorprendre els assistents a la seua conferència.

Va traure un flascó gran de vidre de boca ampla. El va col·locar sobre la taula al costat d'una safata de pedres de la grandària d'un puny i va preguntar: Quantes pedres pensen que caben en el flascó? Després que l'assistència fera les seues conjeitures va començar a ficar pedres fins que va omplir el flascó. Tornà a preguntar: està ple? Tot el món va assentir.

Llavors va traure de davall de la taula un poal ple de graveta. Va ficar-ne part de la graveta en el flascó i el va agitar. Les pedretes van penetrar els espais que deixaven les pedres grans. L'expert va somriure amb ironia i va repetir, està ple?. Esta vegada els oients van dubtar : **POTSER ENCARA NO DEL TOT**

Va posar en la taula un poal d'arena que va començar a bolcar en el flascó...L'arena es filtrava en els xicotets amagatalls que deixaven les pedres i la grava, està ple? preguntà de nou. NO, van exclamar els assistents i va agafar un gerro d'aigua d'un litre que va començar a abocar en el flascó. El flascó encara no sobreixia. Bé, què hem demostrat?, va preguntar. Un alumne va respondre: que no importa com estiga de plena la teua agenda, si ho intentes, sempre pots fer més coses. NO!, va concloure l'expert.

El que la lliçó ens ensenya és que si no col·loquem les pedres grans primer, després no podrem col·locar-les. Quines són les grans pedres de la teua vida: els teus fills, els teus amics, els teus somnis, la teua salut, la persona amada.....**RECORDA-HO, POSA-LES PRIMER.** La resta trobarà el seu lloc.

LA VALL d'UIXÓ : Pertany a la comarca de la Plana Baixa, Castelló, a 25Km, té una superfície de 68,2 Km2, i la seua altitud és de 118m. Les majors altures es troben a l'oest. Destaquen els pics del Puntal (692m), Coll d'Aigualit (578m), Coll de Blegar (628m), el Pipa (598m), Roig (540m), etc. El fons de la vall és pedregós, excepte en la seua part nord-est, per on s'obri a la Plana, el clima és de tipus mediterrani, en el passat segle comptava amb una certa tradició artesana en la fabricació d'espardenyes de canem, en el segle XX és quan va començar a fabricar sabates la famosa fàbrica de Segarra. El seu origen pareix molt antic, com ho testifiquen restes arqueològiques romanes i àrabs, l'església parroquial del Sant Àngel va ser iniciada en el segle XVII, s'acabà el XVIII. Celebra les festes a Sant Roc i Sant Antón. Els seus habitants parlen en valencià i se'ls denomina vallers.

RÍU BALCAIRE: La vall del riu Balcaire, esta comprés entre l'immens mur d'afusellament que constituïx la serra d'Espadà, pel costat occidental, i els turons de Chilches i la Llosa, pel costat oriental, el Balcaire es forma amb les aportacions dels barrancs Cerverola, que ve del sud-oest, i els d'Aigualit i la Font de Cabres, que baixen des de les terres de l'interior, havent nascut en terme d'Alfondegua.

FRASES VALENCIANES

Torna-li la trompa al xic.

Esta frase, extreta d'una cançó popular castellanenca ("torna-li la trompa al xic / que li costa molts diners / li la va comprar sa mare / i son pare no sap res"), l'emprem per a indicar una reiteració, una repetició persistent i innecessària. Així, quant el nostre interlocutor repetís un argumente que considerem poc fonamentat, i que ja havia usat abans amb poca fortuna, li diem "torna-li la trompa al xic, volent-li expressar que no ha avançat gens en el raonament. De la mateixa manera, quan algú reclama repetidament alguna cosa que no li volen conceir, podem manifestar-li la nostra negativa sense fer-ho directament, sinó dient " torna-li la trompa al xic", expressant així que no cedirem a la seua demanda.

Hora d'eixida i posta del sol avui a Castelló.

Eixida a les 8'04, Posta a les 17'36

Llunes: Vella l'1, Nova el 9, Creixent el 17, Plena el 24

REFRANYS VALENCIANS.

Quant pel desembre canta el musol, pluja o bon sol.

LES TEUES ESCOMBRARIES, I A PODER SER LA QUE TROBES, DEPOSITA-LA A LA POBLACIÓ MÉS PROPERA

INFORMACIÓ I RESERVA: TELÈFON 660 06 17 81 - clubmuntanyaleliana@hotmail.com

TROBAREU MÉS INFORMACIÓ EN LA NOSTRA PÀGINA WEB:

www.leliana.es/clubmuntanya